

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Jitky Denemarkové a soudců Mgr. Patricie Adamičkové a Mgr. Martina Řezníčka v právní věci

žalobce: D [redacted] D [redacted] narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
proti
žalované: Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti
sídlem Vyšehradská 16, 128 00 Praha 2

o náhradu nemajetkové újmy ve výši 4.000.000 Kč, k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 29. 9. 2017, č. j. 42 C 112/2017-41,

takto:

Usnesení soudu I. stupně **se mění** tak, že se žaloba ze dne 18. 5. 2017 včetně jejího doplnění ze dne 11. 9. 2017 neodmítá.

Odůvodnění:

1. Usnesením uvedeným v záhlaví tohoto rozhodnutí soud I. stupně odmítl žalobu ze dne 18. 5. 2017, která byla soudu doručena dne 22. 5. 2017, a to včetně jejího doplnění ze dne 11. 9. 2017, doručeného soudu dne 18. 9. 2017 (výrok I.), přičemž současně rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.).
2. Soud I. stupně, a to po vymezení předmětu řízení, jakož i důvodů, na jejichž podkladě dospěl k závěru, že žaloba v jejím původním znění byla neprojednatelná, konstatoval, že svým usnesením ze dne 23. 8. 2017 vyzval žalobce ve smyslu ust. § 43 odst. 1 o.s.ř. k odstranění vad žaloby, konkrétně k upřesnění, v čem přesně spočíval nesprávný úřední postup Okresního soudu v Karviné v označených řízeních a jakými úkony či absencí úkonů byl tento postup představován, dále k vysvětlení, proč se žalobce domnívá, že tento postup byl nesprávný či nezákonný, jakož i k upřesnění, zda požaduje náhradu škody či nemajetkové újmy či obojí. Žalobce byl podle soudu I. stupně dále vyzván, aby uvedl, jak k vyčíslení žalované částky dospěl, aby bylo zřejmé, z jakých věcných důvodů žalovanou částku právě v uvedené výši požaduje, jakož i k objasnění toho, v čem spatřuje příčinnou souvislost mezi tvrzeným nesprávným úředním postupem a vzniklou újmou. Na uvedenou výzvu pak žalobce reagoval svým podáním ze dne 11. 9. 2017, jímž však podle názoru soudu I. stupně vady žaloby neodstranil, naopak spíše ještě učinil žalobu nesrozumitelnější. V další části odůvodnění svého usnesení soud I. stupně obsáhle vylíčil, jaké skutečnosti podle jeho názoru bez náležitých souvislostí žalobce ve všech svých podáních v průběhu řízení před soudem I. stupně uvedl. Po citaci ust. § 79 odst. 1 a § 43 o.s.ř., jakož i vymezení obecných předpokladů věcné projednatelnosti žaloby na náhradu škody či nemajetkové újmy vycházející z nesprávného úředního postupu nebo nezákonného rozhodnutí

orgánů žalované, a to z hlediska vylíčení rozhodujících skutečností, soud I. stupně ve vztahu k projednávané věci uzavřel, že žaloba a její doplnění trpí takovými nedostatky, pro které není možné v řízení pokračovat. Podle soudu I. stupně v žalobě a dalším podání žalobce je uvedené skutkové vylíčení natolik nejasné a neurčité, že není zřejmé to, z jakých důvodů (na jakém skutkovém základě) se žalobce zaplacení částky 4.000.000 Kč na žalované domáhá; tvrzení žalobce jsou zcela nedostatečná ohledně všech podmínek vzniku odpovědnosti státu za škodu a uvedené nedostatky nebyly odstraněny ani na základě výzvy soudu. Z těchto důvodů soud I. stupně žalobu včetně jejích doplnění odmítl. Výrok II. o náhradě nákladů řízení soud I. stupně odůvodnil s odkazem na ust. § 146 odst. 3 o.s.ř. tím, že žalované v řízení žádné náklady nevznikly.

3. Usnesení soudu I. stupně napadl žalobce včasným odvoláním, ve kterém fakticky zopakoval svá dosavadní tvrzení, která již učinil v průběhu předmětného řízení, přičemž k vytýkacímu usnesení soudu I. stupně ze dne 5. 12. 2017, č. j. 42 C 112/2017-74, své odvolání doplnil tak, že soudu I. stupně vytýká, že se nevypořádal s důkazy, které převzal, přičemž současně navrhl, aby odvolací soud jeho žalobě plně vyhověl.
4. Žalovaná, které nebylo odvolání žalobce doručováno (§ 210 odst. 1 věta druhá o.s.ř.), se k odvolání nevyjádřila.
5. Odvolací soud přezkoumal z podnětu včasného a přípustného odvolání žalobce usnesení soudu I. stupně v celém jeho rozsahu (tedy včetně závislého nákladového výroku II.), i z důvodů, které nebyly v odvolání výslovně uplatněny (§ 205 a § 212a o.s.ř.), přičemž dospěl k závěru, že je namíste napadené usnesení změnit. Odvolací soud přitom v zájmu hospodárnosti řízení rozhodl bez nařízení jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.).
6. Odvolací soud předesílá, že je v rámci přezkumu napadeného usnesení, a to jako usnesení, kterým byla odmítnuta žaloba, povinen přihlídnout ke všem tvrzením žalobce o rozhodujících skutečnostech, která byla učiněna v průběhu celého dosavadního řízení, tedy nejen k tvrzením uvedeným v průběhu řízení před soudem I. stupně, ale rovněž k tvrzením, která učinil žalobce součástí svých písemných podání učiněných v průběhu tohoto odvolacího řízení (§ 154 odst. 1, s přihlídnutím k § 167 odst. 2 o.s.ř. a § 205a o.s.ř. a contrario).
7. Jak se přitom z dosavadních tvrzení žalobce podává, žalobce ve svých podáních opakovaně vytýkal Okresnímu soudu v Karviné postup, že v řízeních pod sp. zn. [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] příslušní soudci nezákonně „tvrдили“, že rodina žalobce byla v bytě č. [REDAKCE] pod adresou: [REDAKCE] „ubytována“ (viz např. žaloba ze dne 18.5.2017 – č.l. 5 spisu, písemné doplnění žaloby ze dne 11.9.2017 – č.l. 8 spisu, další písemné doplnění žaloby ze dne 11.9.2017 – č.l. 14 spisu, následné písemné doplnění žaloby ze dne 6.10.2017 – č.l. 20 spisu a v neposlední řadě odvolání žalobce ze dne 1.11.2017 – na č.l. 43 a 44 spisu), neprovedli dokazování, nevyslechli svědky, a ani žalobce (viz např. žaloba – č.l. 4 spisu a písemné doplnění odvolání ze dne 10.11.2014 - č.l. 52 spisu), přičemž v důsledku toho musela rodina žalobce do zavadných bytů a drahých podnájmu (viz např. písemné doplnění žaloby ze dne 11.9.2017 - č.l. 15 spisu, písemné doplnění žaloby ze dne 6.10.2017 - č.l. 18 spisu, odvolání ze dne 1.11.2014 – č.l. 44 a písemné doplnění odvolání ze dne 10. 11. 2017 – č.l. 53 spisu) s tím, že za uvedenou újmu, a to včetně újmy psychické, žalobce požaduje odškodnění ve výši 4.000.000 Kč (viz např. písemné doplnění odvolání ze dne 10. 11. 2017 – č.l. 54 spisu).
8. Vzhledem ke všemu shora řečenému, když z dosavadních tvrzení žalobce lze bezpečně individualizovat skutek (ve smyslu odstavce 8. odůvodnění), na jehož podkladě se žalobce proti žalované domáhá zaplacení částky 4.000.000 Kč jako nemajetkové újmy, a tedy vylíčení rozhodujících skutečností žalobcem v současnosti nevykazuje takové vady, které by bránily pokračování v předmětném řízení, odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že se žaloba

(včetně jejího doplnění) neodmítá (§ 220 odst. 1 o.s.ř.).

9. K odvolacímu návrhu žalobce, aby odvolací soud jeho žalobě vyhověl, se přísluší dodat, že odvolací soud není v rámci odvolacího řízení, ve kterém přezkoumává rozhodnutí prvoinstančního soudu o odmítnutí žaloby, oprávněn rozhodovat ve věci samé.

Poučení:

Za podmínek uvedených v ust. § 237 o.s.ř. lze proti tomuto usnesení do dvou měsíců od jeho doručení podat dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Praha 12. února 2018

JUDr. Jitka Denemarková v. r.
předsedkyně senátu